

med Udvalget i Januar Maaned, hvis jeg ikke huffer fejl. Efter den Tid har jeg derimod aldeles intet hørt om Lovforslaget. Det forekommer mig nu ikke, at dette er en fuldkommen korrekt Behandlingsmaade af et Lovforslag, og navnlig ikke af et Lovforslag, som er forelagt af mig efter et af det ærede Thing selv udtalt Ønske. Jeg vil imidlertid spørge den ærede Formand, om han skulde have nogen Dplysning at give mig i saa Henseende.

Formanden: I Anledning af det Spørgsmaal, som den ærede Finansminister nu rettede til mig, skal jeg tillade mig at bemærke, at det forholder sig ganske rigtig, at det Lovforslag, som den ærede Minister nævnte nemlig om Statsregnskabet, i sin Tid er overgivet til et Udvalg, og at der endnu ikke er fremkommet nogen Betænkning fra Udvalgets Side derover. Det har naturligvis været saa, at jeg saaledes som det var min Pligt, Tid efter anden har mindet det ærede Udvalg gennem dets Formand om at fremme Sagen. Men jeg har forstaaet den Meddelelse, som jeg i den Anledning modtog fra Udvalgets Formand, paa den Maade, at Sagen berøvede efter Overenskomst med vedkommende Minister, og jeg har heller ikke ret kunnet tænke mig, at den ellers vilde være bleven henliggende saaledes hos Udvalget. Dette er al den Dplysning, som jeg kan give.

Fischer: Maatte jeg paa det nævnte Udvalgs Begne, bemærke, at det forholder sig ganske rigtig, som den ærede Formand nu sagde, kun at Aftalen er flet gennem Justitsministeren, i hvilken Anledning jeg maa beklage, at den høitærede Justitsminister ikke længer er tilstede her. Udvalgets Betænkning har været færdig allerede i nogen Tid, om den end ikke har været endelig vedtagen. Den skal fremkomme inder Rigsdagens Slutning, idet den vil komme til at foreligge i Morgen. Udvalgets Indstilling gaar ud paa, at Thinget med Anerkjendelse af, at Finansministeren efter Opfordring har forelagt Lovforslaget, gaar over til det næste Nummer paa Dagsordenen. Der vil derhos fra Udvalgets Side blive reist Spørgsmaal om en ny Affattelse af

Lovforslaget, som Udvalget dog i Betragtning af, at Sagen er ganske ny, ikke har bovet at forelægge Thinget til Affstemning. Saaledes stiller Sagen sig.

Finansministeren: Det er mig aldeles ubekjendt, at nogen Aftale af den angivne Art har fundet Sted. Jeg har slet ikke fra nogen Side været spurgt, om jeg kunde give mit Samtykke dertil. Det maa altsaa bero paa en fuldstændig Misforstaaelse mellem det ærede Udvalg og Justitsministeren. Men jeg kan derhos ikke negte, at det ogsaa forekommer mig besynderligt, at det ærede Udvalg i en Sag af den Bessaffenhed har beholdt sig til en Aftale med en anden Minister end den, af hvem Lovforslaget er forelagt. Det finder jeg høist uskorrekt, maa jeg tilføje. Det var mig vel bekjendt, at Udvalget paa tænkte at fjerne Lovforslaget paa denne af den foregaaende Tale nævnte Maade, nemlig gennem en Dagsorden, thi Forslag derom forelaa allerede ved den Forhandling, som jeg havde med Udvalget i Januar. Men jeg troede at have vist Udvalget, at dette dets Forslag var bygget paa ufuldstændige og uskorrekte Præmisses, og jeg havde ogsaa den Tilfredsstillelse, at et af Udvalgets Medlemmer i Mødet selv tilbøds anerkjendte dette. Jeg har følt mig aldeles sikker i denne Sag for mit eget Vedkommende, idet jeg var vis paa, at de Indvendinger, som Udvalget havde gjort imod Lovforslaget, ikke holdt Stik, og jeg trostede mig til, at det skulde lykkes mig at godtgjøre dette, naar Sagen kom frem til Forhandling og Afgjørelse i det ærede Thing, og at den derhos navnlig vilde komme til Afgjørelse paa en saa betimelig Tid her, at den, dersom dette Thing skulde give mig Ret i Sagen, vilde kunne komme til det andet Thing og blive til Lov endnu i denne Samling, idet det maatte erkjendes, at det slet ikke var noget særdeles stort eller betydeligt Lovforslag, som Taler her var om; jeg er bleven fuldstændig skuffet i den nævnte Henseende. Jeg har ikke hørt det Allermindste om Sagen, og jeg er derved bleven berøvet den Leilighed, som der ellers vilde have været givet mig, til for Thinget at forsvare et Lov-